

hvor man paa Trade-Union's Kongres har stillet det til Afstemning mellem 1,000,000 Arbejderses Repræsentanter, hvor mange der vilde have Normalarbejdsdagen, og hvor mange ikke. Det kunde være gjort her i Landet paa en lignende Maade. Jeg skal imidlertid indrømme, at der kan være Grund for de Herrer til at anse sig for at have Mandat for et Antal af Haandværkets og Industriens Arbejdere, men det var for Handelens og Søfartens Vedkommende jeg ikke spurgte. Derfra have de Herrer ikke noget Mandat, og de kunne være sikre paa, at De heller ikke saa noget saadant. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) talte om, at det vel var rigtigt, som jeg sagde, at man ved denne Lov deler Befolkningen i to Dele, men han mente ikke, som jeg mener, at man deler Befolkningen i dem, der have større Ret, og dem, der have mindre Ret. Han paastod, at man kom til at dele Befolkningen efter Livssyn og saaledes, at vi havde et snævrere Livssyn end de andre og store Forrettigheder. Disse Forrettigheder, hvoraf den ene Side, de bedrestillede, de mere velhavende ere i Besiddelse, knytte sig jo dog til den større Velhavenhed. Jeg kan ikke saa Dje paa andre, og jeg vil gerne bede det ærede Medlem om at sige mig, hvori de Forrettigheder bestaa, som det Parti eller den Del af Befolkningen, som han sætter paa den anden Side med det andet Livssyn, har ud over dem, som knytte sig til Penge eller Penges Værdi. Det sidste staar det ikke i vor Haand at forandre, men er der andre Forrettigheder vil jeg i alt Fald gøre mit bedste — jeg taler ikke paa mit Partis Vegne, men jeg tror ikke, at der er nogen her, som ikke vil gøre det — for at Arbejderne kunne saa det saa godt som muligt. Politisk have de de samme Rettigheder. (Afbrydelse: Nej!). So, de have det virkelige. Personlig have de samme Frihed og de haae de samme Rettigheder. (Afbrydelse: Landstinget, Kommunalvalgene!). Men, lad os sige, at der er Forrettigheder; er det saa ikke underligt, at de Herrer ville give den anden Del af Befolkningen, der allerede har Forrettigheder, endvidere den Forrettighed, at arbejde. (Afbrydelse: Det er der ingen Mistro ved). Jeg kan dog ikke se andet, end at, hvis der nu er Forskel, bliver den endnu større, hvis denne Lov gennemføres.

Jeg vil sluttelig sige, at naar den ærede Forslagsstiller, ganske i Mod sætning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, ligesom vilde mistænteliggøre mig og antydede, at denne Lovs Gennemførelse vilde staae mig personlig, og at „naar Protodillen

lynsomst græder, den allersnarest Folk opæder“, er dette noget, som ingen tror paa, og det ærede Medlem tror heller ikke selv derpaa. Han vil ikke hverten i mine Skrif-ter eller i mine Taler, ej heller i mit Liv og mine Forhold kunne finde noget, der giver ham Berettigelse til at tvivle om, at jeg er i fuld Oprigtighed, baade naar jeg udtaler min store Interesse for og store Kærlighed til Arbejderstanden, og naar jeg modsætter mig det Lovforslag, som her ligger.

Lund: Jeg finder Anledning til kun at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm), der anholdt mig paa, at jeg sagde, at der søvnedes Forbilleder for dette Lovforslag, hvad jeg vedblivende paastaar. Det nytter efter min Mening ikke synderlig, at det ærede Medlem henviste til 3 Forordninger, hvoraf den yngste var fra 1848. Der er jo den Ulykke derved, at de Forordninger, der bleve nævnte, aldeles ikke angaa det Forhold, hvorom der her skal lovgives. Disse Forordninger gjaldt for Fæstere — Gaardfæstere, Husfæstere osv. — Folk, der for at saa den vedkommende Ejendom, maatte indgaa en vis Kontrakt med den eller den Husbond, en Husmand f. Eks. med en Bonde eller Herremand, en Bonde med en Herremand osv. Det gør rigtignok en Forskel, om Forholdet er aldeles frit som i det Tilfælde, Lovforslaget omhandler, eller om man staar og skal sætte en Gaard, og for at saa denne Gaard kontraktmæssigt indgaaer paa et eller andet; det er nemlig, hvad der er Tilfældet med de Forhold, for hvilke de Forordninger gjaldt, hvortil det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds henviste. Men selv om saa ikke var, er der alligevel nogle ganske mærkværdige Smaahager ved disse samme Forordninger for Husmænd og Gaardmænd, som jeg med den højterede Formands Tilladelse skal gøre det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds bekendt med. For at tage den yngste, den fra 1848, hedder det f. Eks.: „Ved alt Dag-arbejde skal Arbejdstiden i intet Tilfælde kunne udstrækkes længere end fra Solens Opgang til dens Nedgang.“ — det bliver nu rigtignok mere end 8 Timer om Sommeren — „Derhos skal ingen Forøgelse af den i Forordningen fastsatte almindelige Arbejdstid af 12 Timer anses gyldig, uden for saa vidt at Arbejdstiden paa de længere Dage skal kunne udstrækkes til den Tid, Gjerens faste Tjenestefolk arbejde. (B. Holm: „dog i intet Tilfælde over 12 Arbejdstimer.“) Nej, ikke ud over 12 Timer, men vi lovgive her om 8 Timer. Og det giver en Forskel.